

Teptanje lastnega naroda

Ni mi dalo miru, zato sem se moral oglasiti. Slovenci smo si želeli v lastni državi zaživeti bolj svobodno in veselo ter s pravicami, za katere so mnogi izgubili življenja v boju za boljši jutri. Toda na žalost se je zgodilo drugače. Nekateri, to je tajkuni, so si začeli lastiti vse, kar je delavski razred zgradil s svojim znojem in krvavimi žulji. Pred leti smo si trgali od ust, da smo zgradili tovarne in podjetja, vse v upanju, da delamo za vse nas in za dobro svojih otrok.

Direktorji, menedžerji in bankirji so s svojo zvito politiko začeli polniti svoje malhe in skrite bančne račune doma in v tujini. Začeli so prodajati podjetja, delavce pa odpuščati ali pošiljati na zavod za zaposlovanje. Največkrat brez kakršnihkoli odpravnin, oni sami pa so si delili in si še delijo milijonske odpravnine in nagrade. Sramota, da je naša vlada vse to dopustila. Sicer pa stari pregovor pravi, da vrana vrani ne izkljuje oči. Koliko je bilo obljubljenega, da bodo vse te tajkune kaznovali in zaprli, a zgodilo se je ravno nasprotno. Še bolj so jih zaščitili. Tako so mnogi pravobranilci, tožilci in sodniki raje odšli med odvetnike. Da sedaj branijo tiste, katere naj bi obsodili. Dobro namreč vedo, da je možno več zaslužiti z obrambo tajkunov, bogatih ljudi, kot pa z obrambo revežev, ki nimajo denarja niti za majhen nasvet.

Tudi cerkev, ki je bila poslana od boga in naj bi bila najbolj pravična, je storila prav nasprotno. Stotine malih delničarjev je uničila in nikoli več ne bodo videli svojega premoženja. Glavni in odgovorni pa so se dali upokojiti in tako lahko rečejo: "Nič ne morete, Bog je dal, Bog je vzel in to je božja beseda."

Sedanja vlada še ni začela prav delati, pa že tolče po svojem narodu. Zavlada laž in poslanci, ki sta jim krivda in laž dokazani, ne odstopijo.

Vse to je že praksa teh naših poslancev in lahko le še vprašamo, kam peljejo to našo prelepo Slovenijo. Pravice, za katere so se Slovenci borili že pred sto leti, nam hočejo čez noč ukrasti in vzeti. Sramota!

Poglejmo zahodne države. Ljudje so dobili še več pravic, kot so jih že imeli, naša vlada, ki je komaj začela delati, pa hoče sedaj vzeti še pogrebne, prakso študentov, štipendije itd., socialno najpomembnejše vire za preživetje. Mladim jemljejo še zadnje ostanke volje. Ob takem političnem življenju, ob odpuščanju delavcev, se bo treba spopadati z vedno več duševnimi boleznimi. Le kako naj ljudje hodijo po svetu z veselim obrazom in nasmehom na licih, če jih pa naša vlada in politika vedno bolj tolčeta z bičem po hrbtih? Med ljudmi je spet vedno bolj živa pesem Le vkup, le vkup, uboga gmajna. In prav je tako.

Slavko Lorenčič, Hoče